

Sygn. akt: I C 156/19

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 1 października 2019 r.

Sąd Okręgowy w Olsztynie I Wydział Cywilny

w składzie następującym: Przewodniczący sędzia Juliusz Ciejek

Protokolant: stażysta Anna Kosowska

po rozpoznaniu w dniu 1 października 2019 r. w Olsztynie

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) **Bank S.A z siedzibą w W.**

przeciwko A. Z. i B. Z.

o zapłatę

I. zasądza od pozwanych na rzecz powoda (...) Bank S.A. z siedzibą w W. kwotę 198.080 zł 59 gr (sto dziewięćdziesiąt osiem tysięcy osiemdziesiąt złotych pięćdziesiąt dziewięć groszy) z odsetkami, z tym, że:

- od kwoty 166. 658 zł 95 gr (sto sześćdziesiąt sześć tysięcy sześćset pięćdziesiąt osiem złotych dziewięćdziesiąt pięć groszy) zł z odsetkami umownymi w wysokości podwojonego oprocentowania umownego, które na dzień sporządzenia pozwu wynosi 10,00 %. Oprocentowanie umowne stanowi sumę marży Banku, której wysokość wynosi 4,34 % i indeksu (...). Oprocentowanie kredytu jest zmienne i ulega zmianie w pierwszym dniu najbliższego miesiąca następującego po ostatniej zmianie indeksu (...). Indeks (...) dla każdego miesiąca oblicza się jako średnią arytmetyczną stawek WIBOR 3m, obowiązujących w dniach roboczych w okresie liczącym od 26 dnia miesiąca, poprzedzającego miesiąc ostatni do 25 dnia miesiąca poprzedzającego zmianę. W przypadku, gdy 26 dzień miesiąca jest dniem wolnym od pracy, średnia stawek WIBOR 3m obliczana jest od najbliższego dnia roboczego następującego po tym dniu. W przypadku gdy 25 dzień miesiąca jest dniem wolnym od pracy, średnia stawek WIBOR 3m obliczana jest do najbliższego dnia roboczego, poprzedzającego ten dzień. Indeks (...) obliczany jest do dwóch miejsc po przecinku. Indeks (...) ulega zmianie w okresach miesięcznych i obowiązuje od pierwszego dnia miesiąca, jeżeli wartość indeksu jest różna od obowiązującej stawki indeksu (...) o przynajmniej 0,1 punktu procentowego. Tak wskazana wysokość naliczanych odsetek z tytułu opóźnienia, w żadnym czasie nie może przekroczyć maksymalnych odsetek z tytułu opóźnienia, tj. w stosunku rocznym dwukrotności sumy stopy referencyjnej NBP i 5,5 punktów procentowych,

- od kwoty 31.267 zł 83 gr (trzydzieści jeden tysięcy dwieście sześćdziesiąt siedem złotych osiemdziesiąt trzy grosze) z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 5 grudnia 2018 r. do dnia zapłaty,

- z tym zastrzeżeniem, że spełnienie świadczenia przez jednego z pozwanych zwalnia drugiego do wysokości uiszczonych kwoty,

- z ograniczeniem odpowiedzialności rzeczowej pozwanej B. Z. do kwoty 264.776 zł 72 gr (dwieście sześćdziesiąt cztery tysiące siedemset siedemdziesiąt sześć złotych siedemdziesiąt dwa grosze) zabezpieczonej hipotecznie na nieruchomości (...),

II. zasądza od pozwanych na rzecz powoda kwotę 12.065 (dwanaście tysięcy sześćdziesiąt pięć) zł tytułem zwrotu kosztów procesu,

III. przyznaje kuratorowi pozwanego A. P. Ł. kwotę 2.160 (dwa tysiące sto sześćdziesiąt) zł tytułem wynagrodzenia,

IV. wyrok w stosunku do pozwanej B. Z. jest wyrokiem zaocznym.

Sygn. akt: I C 156/19

UZASADNIENIE

W dniu 5 grudnia 2018 r. **powód (...) Bank S.A. z siedzibą w W.** złożył pozew w elektronicznym postępowaniu upominawczym do (...)L. Z.w Lublinie, w którym to domagał się zasądzenia od pozwanych A. Z. i B. Z. in solidum na swoją rzecz kwoty 198.080,59 zł, w tym: kwotę 166.658,95 zł z odsetkami umownymi w wysokości podwojonego oprocentowania umownego, które na dzień sporządzania pozwu wynosi 10,00 %; oprocentowanie umowne stanowiło sumę marży banku, której wysokość wynosiło 4,34 % i indeksu (...); jak wskazał oprocentowanie kredytu było zmienne i ulega zmianie w pierwszym dniu najbliższego miesiąca następującego po ostatniej zmianie indeksu (...); dalej podał, że indeks (...) dla każdego miesiąca oblicza się, jako średnią arytmetyczną stawek WIBOR 3m, obowiązujących w dniach roboczych w okresie liczonym od 26 dnia miesiąca, poprzedzającego miesiąc ostatni do 25 dnia miesiąca poprzedzającego zmianę; w przypadku, gdy 26 dzień miesiąca jest dniem wolnym od pracy, średnia stawek WIBOR 3m obliczana jest od najbliższego dnia roboczego następującego po tym dniu; w przypadku, gdy 25 dzień miesiąca jest dniem wolnym od pracy, średnia stawek WIBOR 3m obliczana jest do najbliższego dnia roboczego, poprzedzającego ten dzień; indeks (...) obliczany jest do dwóch miejsc po przecinku; indeks (...) ulega zmianie w okresach miesięcznych i obowiązuje od pierwszego dnia miesiąca, jeżeli wartość indeksu jest różna od obowiązującej stawki indeksu (...) o przynajmniej 0,1 punktu procentowego; podkreślił, że tak wskazana wysokość naliczanych odsetek z tytułu opóźnienia, w żadnym czasie nie może przekroczyć maksymalnych odsetek z tytułu opóźnienia, tj. w stosunku rocznym dwukrotności sumy stopy referencyjnej NBP i 5,5 punktów procentowych, kwotę 10.313,45 zł z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 5 grudnia 2018 r. do dnia zapłaty i kwotę 20.954,38 zł z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 5 grudnia 2018 r. do dnia zapłaty. Ponadto wnosił o zasądzenie od pozwanych na swoją rzecz kosztów procesu wg norm przepisanych.

W uzasadnieniu wskazał, że łączyła go z pozwanym umowa kredytu hipotecznego. Jedną z rzeczowych form jej zabezpieczenia były - hipoteka umowna zwykła w kwocie 155.751,01 zł oraz hipoteka umowna kaucyjna do kwoty 109.025,71 zł, ustanowione na nieruchomości położonej w S. przy ul. (...), (...) dla której Sąd Rejonowy w S. prowadzi księgę wieczystą – nr (...). Właścicielką tej nieruchomości jest B. Z.. W związku z brakiem spłat należnych rat powód z dniem 14 grudnia 2016 r. wypowiedział przedmiotową umowę stawiając całą należność w stan wymagalności. Do dnia wniesienia pozwu pozwani mimo stosownych wezwań, nie spłacili wymagalnej wierzytelności (k. 4-7v, 13-13v).

(...)L. – Z. w L. stwierdził brak podstaw do wydania nakazu zapłaty i przekazał sprawę do rozpoznania sądowi właściwości ogólnej pozwanych (k. 10).

Na wniosek powoda Przewodniczący ustanowił dla nieznanego z miejsca pobytu pozwanego A. Z. kuratora procesowego. (k. 123-123v, 138)

W odpowiedzi na pozew **kurator procesowy nieznanego z miejsca pobytu pozwanego A. Z.** wniosła o oddalenie powództwa w całości, nieobciążanie pozwanego kosztami procesu oraz przyznanie kuratorowi wynagrodzenia. Ponadto wskazała, że pomimo podjętych przez nią działań nie udało się jej ustalić dokładnego miejsca

pobytu pozwanego, ani nawiązać z nim bezpośredniego kontaktu. Ustaliła jedynie, że ten w dniu 16 lipca 2015 r. zgłosił zmianę swojego miejsca pobytu i wyjechał do Niemiec. (k. 150-156)

Pozwana B. Z. prawidłowo wezwana na terminy rozprawy w dniu 9 lipca 2019 r. i 1 października 2019 r., nie stawiała się, nie zajął stanowiska w sprawie, jak również nie wносиła o przeprowadzenie rozprawy pod swoją nieobecność. (k. 113, 128, 145, 158, 214, 216-216v)

Sąd ustalił, co następuje:

A. Z. w dniu 12 stycznia 2010 r. złożył do (...) Banku S.A. z siedzibą w W. wniosek o udzielenie kredytu hipotecznego. W jego treści wskazał, że prowadzi działalność gospodarczą w zakresie usług remontowych, z której to uzyskuje roczny dochód rzędu ponad 85.000 zł. W dniu 9 lutego 2010 r. po pozytywnej weryfikacji wniosku kredytowego strony zawarły umowę kredytu hipotecznego o nr (...) w łącznej kwocie 155.751,01 zł. Miał być on przeznaczony na dowolny cel konsumpcyjny kredytobiorcy, na spłatę innych jego kredytów, karty kredytowej, składek ubezpieczeniowych oraz kosztów związanych z ustanowieniem przez niego hipoteki. Okres kredytowania został ustalony na 360 równych miesięcznych rat kapitałowo-odsetkowych. Oprocentowanie kredytu było zmienne i na dzień sporządzenia umowy wynosiło 8,50% w skali roku, na które składała się suma obowiązującej stawki (...) i marży banku, która wynosiła 4,34%. Kredytobiorca oświadczył w treści umowy, że jest świadomy ryzyka wynikającego ze zmiennego oprocentowania, w całym okresie kredytowania i ryzyko to akceptuje. Zamiana stopy procentowej miała wpływ na wartość ekspozycji kredytowej oraz na wartość rat kapitałowo-odsetkowych lub odsetkowych. Rzeczywista roczna stopa oprocentowania kredytu wynosiła 9,61%. Natomiast ostateczna wysokość rzeczywistej rocznej stopy oprocentowania była uzależniona od zmian poziomu oprocentowania kredytu w całym okresie kredytowania. Odsetki karne na dzień sporządzania umowy wynosiły 17% i miały ulegać zamianie w przypadku zmiany wskaźnika (...) na zasadzie określonym w § 13 umowy, nie mogły być jednak większe niż odsetki maksymalne, których wysokość w stosunku rocznym nie mogła przekraczać czterokrotności wysokości stopy kredytu lombardowego NBP. Wysokość stopy kredytu lombardowego NBP na dzień sporządzenia umowy wynosiła 5%. Wysokość rat kapitałowo-odsetkowych miała zostać określona w harmonogramie spłat, stanowiącym integralną część umowy kredytu. Harmonogram miał określać wysokość rat spłaty przez okres 24 miesięcy kredytowania. Przed upływem 2 lat kredytobiorca miał otrzymać harmonogram na kolejne 24-miesięczny okres trwania umowy kredytu (§ 7 ust. 1). Całkowity koszt kredytu na dzień sporządzania umowy wynosił 285.511,53 zł. Natomiast ostateczna wysokość całkowitego kosztu kredytu uzależniona została od zmian poziomu oprocentowania kredytu w całym okresie kredytowania.

Zabezpieczeniem kredytu miała być m.in. hipoteka zwykła w wysokości kwoty kredytu oraz hipoteka kaucyjna do kwoty stanowiącej 70% kwoty kredytu na cały okres kredytowania na nieruchomości gruntowej należącej do B. Z. położonej w S. przy ul. (...).

Zgodnie z § 14 umowy, w przypadku nie spłacenia przez kredytobiorcę w terminie całości lub części raty spłaty wynikającej z umowy kredytu, niespłaconą kwota stawała się zadłużeniem przeterminowanym, w tym kwota kapitału, jako kapitał przeterminowany. Od zadłużenia przeterminowanego Bank naliczał odsetki karne w wysokości podwójnego oprocentowania umownego.

Bank za udzielenie kredytu nie pobrał prowizji (§ 1 ust. 5). Natomiast za wykonanie czynności pozostających w związku z zawartą umową kredytową pobierał opłaty i prowizje określone w Tabeli Opłat i Prowizji. W przypadku niewykonania zobowiązań przez kredytobiorcę (...) Bank S. A. z siedzibą w K. miał prawo pobierać następujące opłaty, wynikające z Tabeli Opłat i Prowizji: 150 zł z tytułu uzyskania przez Bank odpisu z księgi wieczystej nieruchomości będącej przedmiotem zabezpieczenia hipotecznego, 100 zł z tytułu wezwania do dostarczenia dokumentów wymaganych zgodnie z umową, 40 zł z tytułu wezwania do zapłaty, 70 zł z tytułu zawiadomienia o wysokości zadłużenia, 70 zł z tytułu zawiadomienia o zamiarze wypowiedzenia umowy z uwagi na zadłużenie, 70 zł z tytułu ostatecznego wezwania do zapłaty.

Szersze omówienie dotyczące takich kwestii jak oprocentowanie kredytu i jego zmiana, wypłata, spłata i zabezpieczenia kredytu oraz prowizje i opłaty określał Regulamin.

Zgodnie z § 21 umowy Bank miał prawo wypowiedzieć umowę kredytu z zachowaniem 30 dniowego okresu wypowiedzenia, w przypadku:

- 1) stwierdzenia, że warunki udzielenia kredytu nie zostały dotrzymane,
- 2) zagrożenia terminowej spłaty kredytu z powodu złego stanu majątkowego kredytobiorcy, a w szczególności w przypadku niespłacenia 2 rat odsetkowo-kapitałowych,
- 3) skierowania egzekucji do nieruchomości stanowiącej zabezpieczenie spłaty kredytu.

Po upływie okresu wypowiedzenia umowy kredytu kredytobiorca był obowiązany do niezwłocznego zwrotu wykorzystanego kredytu wraz z odsetkami należnymi bankowi za okres korzystania z kredytu. (§ 21 ust. 1,2 i 3)

(dowód: wniosek o kredyt – k. 200-207, umowa kredytu – k.24- 29v, regulamin kredytu – k. 31, 54-61v)

Na nieruchomości położonej w miejscowości T., dla której Sąd Rejonowy w S. prowadzi księgę wieczystą – nr (...), należących do B. Z. ustanowiono hipoteki celem zabezpieczenia spłaty w/w kredytu. Hipoteki te to - (...)w kwocie 155.751,01 zł oraz hipoteka umowna kaucyjna do kwoty 109.025,71 zł.

(dowód: wydruk księgi wieczystej – k. 68-72v)

W dniu 21 listopada 2014 r. strony: (...) Bank S.A. z siedzibą w W. i A. Z. zawarły aneks do umowy, w którym dokonały krótkookresowej karencji w spłacie kredytu.

(dowód: aneks do umowy kredytu – k. 30-30v)

A. Z. przez większą część trwania umowy miał problemy z płaceniem rat kredytu we wskazanych w harmonogramie terminach. W dniu 31 sierpnia 2016 r., kiedy to wymagalna stała się kolejna rata kredytu, ostatecznie zaprzestał jego spłacania.

(dowód: historia spłaty - 5 3-53v, 62-66v, 73-91v)

Pismem z dnia 3 listopada 2016 r., nadanym w dniu 7 listopada 2016 r. (...) Bank S.A. w W. wezwała A. Z. do zapłaty zaległości obejmującej: 815,10 zł tytułem należności kapitałowej, 2362,65 zł tytułem odsetek umownych, 6,98 zł tytułem odsetek podwyższonych, 7,13 zł + 3,14 zł tytułem kosztów i opłat, w terminie 14 dni, pod rygorem wypowiedzenia umowy.

(dowód: w ezwanie do zapłaty pozwanego wraz z potwierdzeniem nadania – k. 39-42)

W dniu 14 grudnia 2016 r. w związku z nieuregulowaniem zaległości w spłacie kredytu na podstawie § 21 umowy, bank złożył na piśmie dwa oświadczenia skierowane do każdego z pozwanych o wypowiedzeniu umowy kredytu z zachowaniem 30 dniowego okresu wypowiedzenia liczonego od dnia doręczenia pisma. W piśmie bank wskazał, że rozważy cofnięcie wypowiedzenia w przypadku spłaty całości zaległości obejmujących: kwotę 1089,36 zł tytułem należności kapitałowej, kwotę 3.163,61 zł tytułem odsetek umownych, kwotę 16,70 zł tytułem podwyższonych odsetek za opóźnienie w spłacie należności kapitałowej, kwotę 10,27 zł tytułem kosztów i opłat za czynności banku, zgodnie z Tabelą Opłat i Prowizji.

(dowód: oświadczenie banku o wypowiedzeniu umowy kredytu skierowane do pozwanego wraz z potwierdzeniem nadania i niepodjęciem korespondencji – k. 48-50, zawiadomienie skierowane do pozwanego – k. 44 , oświadczenie banku o wypowiedzeniu umowy skierowane do pozwanej wraz z potwierdzeniem odbioru – k. 43, 45-46)

Dniem postawienia całej należności w stan natychmiastowej wymagalności był 31 sierpnia 2017 r., wówczas to kredytobiorcy winni zwrócić bankowi całość środków kredytowych wraz z odsetkami i kosztami.

(dowód: oświadczenie banku o wypowiedzeniu umowy kredytu skierowane do pozwanego wraz z potwierdzeniem nadania i niepodjęciem korespondencji – k. 48-50, zawiadomienie skierowane do pozwanego – k. 44, oświadczenie banku o wypowiedzeniu umowy skierowane do pozwanej wraz z potwierdzeniem odbioru – k. 43, 45-46, historia spłat - 5 3-53v, 62-66v, 73-91v)

Zgodnie z wyliczeniem banku wysokość zadłużenia pozwanych na dzień 31 sierpnia 2017 r. było następujące: 164.937,57 zł z tytułu kapitału, 10.313,45 zł z tytułu wymagalnych odsetek, 214,66 zł z tytułu odsetek karnych, 10,27 zł z tytułu kosztów i opłat windykacyjnych i 140 zł z tytułu składek ubezpieczeniowych.

(dowód: historia rachunku po wypowiedzeniu umowy – k. 67)

W dniu 6 września 2017 r. powód skierował do każdego z pozwanych ostateczne wezwanie do zapłaty zadłużenia, na które to składały się następujące kwoty: 166.658,95 zł tytułem kapitału, 10.313,45 zł tytułem odsetek umownych, 446,13 zł tytułem podwyższonych odsetek za opóźnienie w spłacie należności kapitałowej i 150,27 zł + 3,54 zł tytułem kosztów i opłat windykacyjnych określając termin zapłaty na 7 dni, pod rygorem skierowania sprawy na drogę postępowania sądowego. Żadne z pozwanych na powyższe nie odpowiedziało.

(dowód: ostateczne wezwanie do zapłaty skierowane do pozwanego – k. 47, ostatecznie wezwanie do zapłaty skierowane do pozwanej – k. 51-52)

Na dzień 29 listopada 2018 r. pozwani zalegali z zapłatą należności obejmującej łącznie 198.080,59 zł, z czego: 166.658,95 zł z tytułu kapitału, 10.313,45 zł z tytułu wymagalnych odsetek umownych, 20.954,38 zł z tytułu odsetek karnych i 153,81 zł z tytułu kosztów i opłat windykacyjnych.

(dowód: historia rachunku po wypowiedzeniu umowy – k. 67, wyciąg z ksiąg bankowych – k. 23)

Działania podjęte przez kuratora zmierzające do ustalenia miejsca pobytu pozwanego A. Z., polegające na wielokrotnym kierowaniu do niego, jego najbliższych korespondencji, zwracaniu się do różnego rodzaju instytucji, przeszukiwaniu stron internetowych, korzystaniu z baz danych dostępnych jedynie dla uprawnionych podmiotów nie przyniosły zamierzonego rezultatu. Ustalono jedynie, że obecnie przebywa on na terenie Niemiec.

(dowód: wniosek z dnia 10 lipca 2019 r. – k. 150, dane pozwanego z bazy PESEL-SAD – k. 151, zapytanie o udzielenie informacji o osobie w K. – k. 152, wniosek z dnia 19 lipca 2019 r. - 153-153v, wniosek z dnia 19 lipca 2019 r. – k. 155, wydruki z przeglądarki google – k. 164-166, wydruki z (...) k. 167-169, wydruk maila – k. 170-172, pismo z dnia 10 lipca 2019 r. kierowane do pozwanego – k.173-176v, pismo z dnia 10 lipca 2019 r. kierowane do pozwanej – k. 177-179v, pismo z dnia 10 lipca 2019 r. kierowane do pozwanego – k. 180-182v, wnioski z dnia 19 lipca 2019 r. – k. 183-184, pismo z Ambasady RP w B. z dnia 19 sierpnia 2019 r. – k. 185)

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo podlegało uwzględnieniu w całości, jako zasadne w stosunku do obojga pozwanych.

Faktem jest, że pozwany zaciągnął w powodowym banku kredyt z przeznaczeniem na dowolny cel konsumpcyjny kredytobiorcy, na spłatę innych jego kredytów, karty kredytowej, składek ubezpieczeniowych oraz kosztów związanych z ustanowieniem przez niego hipoteki. Z przedstawionej umowy oraz aneksu do niej (k. 24-30v) wynika, że kredytodawca był uprawniony do wypowiedzenia umowy w przypadku między innymi niewykonania lub nieterminowego regulowania zobowiązań, w szczególności, gdy kredytobiorca zalega z zapłatą w całości lub w części z zapłatą dwóch rat kredytu. Okres wypowiedzenia wynosił 30 dni, natomiast po jego upływie kredytobiorca był obowiązany do niezwłocznego zwrotu wykorzystanego kredytu wraz z odsetkami należnymi za okres korzystania z kredytu. W przypadku nie spłacenia przez kredytobiorcę w terminie całości lub części raty, niespłacona kwota stawała

się zadłużeniem przeterminowanym. Od wymagalnego kapitału Bank naliczał odsetki karne, czyli odsetki umowne za opóźnienie wynikające z art. 481 k.c. - które na dzień sporządzania umowy wynosiły 17% i miały ulegać zamianie w przypadku zmiany wskaźnika (...) na zasadzie określonym w § 13 umowy, nie mogły być jednak większe niż odsetki maksymalne, których wysokość w stosunku rocznym nie mogła przekraczać czterokrotności wysokości stopy kredytu lombardowego NBP. Dla usystematyzowania w tym miejscu wskazać należy, że oprocentowanie kredytu, czyli odsetki od sumy pieniężnej wynikające z art. 359 k.c., było zmienne i na dzień sporządzenia umowy wynosiło 8,50% w skali roku, na które składała się suma obowiązującej stawki (...) i marży Banku, która wynosiła 4,34%. Kredytobiorca oświadczył w treści umowy, że jest świadomy ryzyka wynikającego ze zmiennego oprocentowania, w całym okresie kredytowania i ryzyko to akceptuje. Zamiana stopy procentowej miała wpływ na wartość ekspozycji kredytowej oraz na wartość rat kapitałowo-odsetkowych lub odsetkowych. Rzeczywista roczna stopa oprocentowania kredytu wynosiła 9,61%. Natomiast ostateczna wysokość rzeczywistej rocznej stopy oprocentowania była uzależniona od zmian poziomu oprocentowania kredytu w całym okresie kredytowania.

Zgodnie z art. 69 ustawy Prawo bankowe, przez umowę kredytu bank zobowiązuje się oddać do dyspozycji kredytobiorcy na czas oznaczony w umowie kwotę środków pieniężnych z przeznaczeniem na ustalony cel, a kredytobiorca zobowiązuje się do korzystania z niej na warunkach określonych w umowie, zwrotu kwoty wykorzystanego kredytu wraz z odsetkami w oznaczonych terminach spłaty oraz zapłaty prowizji od udzielonego kredytu.

Z tego ostatniego wynika, że umowa kredytu jest umową odpłatną. Jest też umową konsensualną. Ustawodawca nie zdecydował się na zawarcie w ustawie definicji legalnej umowy kredytu. Określił jej treść, skutki, strony i elementy istotne. Jak się przyjmuje w literaturze, kredyt bankowy to stosunek ekonomiczny pomiędzy bankiem a kredytobiorcą, którego istota polega na dostarczeniu przez bank określonej kwoty środków pieniężnych kredytobiorcy, pod warunkiem jej późniejszego zwrotu wraz z wynagrodzeniem dla banku (odsetki, prowizja, opłaty manipulacyjne).

Kredytobiorca - A. Z. przez większą część trwania umowy miał problemy z płaceniem rat kredytu we wskazanych w harmonogramie terminach. W dniu 31 sierpnia 2016 r., kiedy to wymagalna stała się kolejna rata kredytu, ostatecznie zaprzestał jego spłacania. Mimo wezwania do zapłaty nie uiszczył on wymagalnej należności. Mając na uwadze powyższe kredytodawca w dniu 14 grudnia 2016 r. na podstawie § 21 umowy, złożył na piśmie dwa oświadczenia skierowane do każdego z pozwanych o wypowiedzeniu umowy kredytu z zachowaniem 30 dniowego okresu wypowiedzenia liczonego od dnia doręczenia pisma. Dniem postawienia całej należności w stan natychmiastowej wymagalności był 31 sierpnia 2017 r., wówczas to kredytobiorcy winni zwrócić bankowi całość środków kredytowych wraz z odsetkami i kosztami. Wysokość zadłużenia pozwanych na ten dzień wynosiła łącznie 198.080,59 zł, z czego 166.658,95 zł tytułem kapitału, 10.313,45 zł tytułem odsetek umownych za okres korzystania z kapitału w wysokości 6,03 % liczonych od dnia 1 sierpnia 2016 r. do dnia 31 sierpnia 2017 r., 20.954,38 zł tytułem, odsetek za opóźnienie naliczanych od kwoty niespłaconego kapitału w wysokości 10 % od dnia 1 sierpnia 2016 r. do dnia 28 listopada 2018 r. oraz 153,81 zł tytułem opłat i prowizji. Powyższe zostało wykazane przez powoda dołączonym do pozwu wyciągiem z ksiąg banku wraz z pieczęcią banku oraz podpisami osób uprawnionych, dokumentem stanowiącym historię rachunku pozwanego po wypowiedzeniu umowy oraz dokumentem stanowiący rozliczenie kredytu, co, do których treści Sąd nie miał wątpliwości.

Z rozliczenia kredytu, przedstawionego obrazowo powyżej, wynika, że jako datę rozwiązania umowy przyjęto 31 sierpnia 2017 r., tj. już po wysłaniu wypowiedzenia i upływie jego okresu. Z tą datą pozwani mieli, zatem obowiązek zapłaty całego zadłużenia wynikającego z zawartej umowy, a obejmującego zadłużenie z tytułu całego niespłaconego kapitału kredytu, odsetki umowne od kapitału w wysokości podwojonego oprocentowania umownego, które na dzień sporządzania pozwu wynosi 10,00 %, które to stanowiło sumę marży Banku, której wysokość wynosi 4,34 % i indeksu (...), która to wysokość w żadnym czasie nie mogła przekroczyć maksymalnych odsetek z tytułu opóźnienia, tj. w stosunku rocznym dwukrotności sumy stopy referencyjnej NBP i 5,5 punktów procentowych, a nadto odsetek ustawowych za opóźnienie od skapitalizowanych odsetek umownych i za opóźnienie oraz naliczonych opłaty za nieterminowe płatności wynikające z obowiązującej tabeli opłat i prowizji.

W konsekwencji za udowodnione uznać należy, że w związku ze skutecznym wypowiedzeniem umowy pozwani są zobowiązani do zapłaty na rzecz powoda wskazanych kwot zadłużenia z tytułu niespłaconego kapitału kredytu, odsetek umownych oraz opłat, jak również z przewidzianymi w art. 481 § 1 i 2 k.c. odsetek ustawowych za opóźnienie w spełnieniu tego świadczenia. Kwota wskazana w pozwie nie budzi wątpliwości, co do poprawności obliczeń, jak również wysokości odsetek, które powód skapitalizował zgodnie z art. 481 § 2 k.c.

W tym stanie rzeczy, na podstawie art. 69 ust. 1 prawa bankowego w związku z powołanymi przepisami, na rzecz powoda należało zasądzić od pozwanego całość kwoty żądanej pozwem wraz z dalszymi odsetkami.

W odniesieniu do pozwanej wskazać należy, że jest ona właścicielką nieruchomości, na której ustanowiono hipotekę umowną zwykłą w kwocie 155.751,01 zł oraz hipotekę umowną kaucyjną do kwoty 109.025,71 zł zabezpieczające spłatę zadłużenia z tytułu opisanej wyżej umowy kredytowej.

Hipoteki te powstały z dniem jej wpisania. Oznacza to, że zgodnie z art. 10 ustawy z dnia 26 czerwca 2009 r. zmieniającej ustawę o księgach wieczystych i hipotece (Dz.U. z 2009, Nr (...))zm. – dalej, jako nowela), która to zmiana weszła w życie z dniem 20 lutego 2011 r., do hipoteki kaucyjnej powstałej przed tą datą należy stosować przepisy w brzmieniu obecnym (art. 10 ust. 1 noweli). W niniejszej sprawie, zatem zarówno do hipoteki umownej zwykłej, jak i hipoteki kaucyjnej, które zabezpieczają wierzytelność powoda należy zastosować przepisy ustawy o księgach wieczystych i hipotece w brzmieniu aktualnie obowiązującym.

Istotą zabezpieczenia hipotecznego jest to, że wierzyciel może dochodzić zaspokojenia z nieruchomości bez względu na to, czyją stała się własnością, i z pierwszeństwem przed wierzycielami osobistymi właściciela nieruchomości (art. 65 ustawy o księgach wieczystych i hipotece).

Mając na uwadze powyższe oraz ustalenia dotyczące wysokości zadłużenia z zabezpieczonego hipoteką na nieruchomości pozwanej, na rzecz powoda należało zasądzić od pozwanej taką samą kwotę jak od pozwanego z tym zastrzeżeniem, że jej odpowiedzialność ogranicza się do nieruchomości i wysokości hipoteki zabezpieczającej zasądzoną należność.

Uwzględniając, że odpowiedzialność każdego z pozwanych wynika z innej podstawy prawnej w wyroku należało również zastrzec, że spełnienie zasądzzonego świadczenia przez jednego z nich zwolni drugiego w zakresie rzeczywiście spełnionego świadczenia.

Z przytoczonych względów orzeczono jak w pkt I sentencji wyroku.

Kurator ustanowiony dla nieznanego z miejsca pobytu pozwanego wniosła o nieobciążanie go kosztami procesu, na zasadzie określonej w art. 102 k.p.c. Oparcie rozstrzygnięcia w przedmiocie kosztów procesu zgodnie z treścią art. 102 k.p.c. może nastąpić jedynie po ustaleniu, iż w sprawie zachodzą szczególnie uzasadnione okoliczności przemawiające za nieobciążaniem kosztami strony, która przegrała proces. W ocenie Sądu w niniejszej sprawie nie mamy do czynienia z przypadkiem szczególnie uzasadnionym.

Niewątpliwie przed zaciągnięciem zobowiązania bank zbadał zdolność kredytobiorcy A. Z., czyli możliwość spłaty kredytu wraz z odsetkami i innymi kosztami, w terminach określonych w umowie. Analiza ta okazała się pozytywna, bowiem pozwany uzyskał wnioskowaną kwotę. Natomiast biorąc pod uwagę roczny dochód pozwanego, który to chwili zawierania umowy prowadził działalność gospodarczą pod firmą (...), jej wysokość – w porównaniu do zarobków nie należała do kategorii nadmiernych obciążeń, chociażby dla jego domowego budżetu, albowiem jej spłata była rozłożona w przedziale czasowym wynoszącym – 30 lat. Oczywiście, gdyby pozwany osobiście prowadziłby proces mógłby szerzej, niż kurator ustosunkować się merytorycznie do dochodzonego roszczenia, w tym również dokładniej opisać swoją sytuację majątkową. Natomiast te ustalenia dotyczące jego finansów, a dokonane w toku sprawie nie dowodzą, że znajduje się on w trudnej sytuacji majątkowej, uprawniającej Sąd do skorzystania z możliwości odstąpienia od obciążania go kosztami procesu.

O kosztach procesu orzeczono, zatem na podstawie art. 98 k.p.c., zgodnie, z którym strona przegrywająca jest zobowiązana zwrócić je na rzecz strony wygrywającej. Ponieważ pozwani przegrali proces w całości, w pkt II sentencji wyroku na rzecz powoda zasądzono zwrot kosztów procesu w całości, obejmujących opłatę stosunkową od pozwu (9.905 zł) oraz zaliczkę uiszczoną na poczet wynagrodzenia dla kuratora ustanowionego dla nieznanego z miejsca pobytu pozwanego (2.160 zł).

O wynagrodzeniu kuratora ustanowionego dla nieznanego z miejsca pobytu orzeczono w pkt III sentencji wyroku na podstawie § 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 13 listopada 2013 r. w sprawie określenia wysokości wynagrodzenia i zwrotu wydatków poniesionych przez kuratorów ustanowionych dla strony w sprawie cywilnej (Dz. U. z 2013 r. poz. 1475) w zw. z § 2 pkt 6 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz. U. z 2015 r. poz. 1800).

Zgodnie z art. 333 § 1 pkt 3 k.p.c., Sąd z urzędu nada wyrokowi przy jego wydawaniu klauzulę wykonalności, jeżeli m.in., gdy wyrok uwzględniający powództwo jest zaoczny. W związku z tym zostały spełnione przesłanki wynikające z powyższego przepisu, dlatego też Sąd wydając wyrok zaoczny w jego pkt IV nadał mu rygor natychmiastowej wykonalności w stosunku do pozwanej B. Z..